

קלטת 22ב

...מעיק עלי, והיה לי צער גדול
ונפלתי לעצבות כזה, שהיה פחד כל מי שהסתכל עליי, היה נופל עליו פ... עצבות
מזה שלא, שלא עשיתי תענית
על כל פנים..
והם כולם היו מתנגדים ואמרו:
"שזה סוף של, של ברסלב, סוף כל סוף נעשים משוגעים"
הם חשבו שזה, שאני נעשיתי משוגע
אני הייתי תמיד בשמחה, פתאום כל השבוע, יום ראשון, שני, שלישי, רביעי
על כל פנים, אני היה לי צער גדול וגם כן לא.. ולא יכולתי לעבוד השם
הייתי, הייתי בחושך, בצער גדול, מן עצבות כזה, ממש כמו שיוצא מן הדעת
והם כולם שמחו, ואמרו:
"זה סוף של חסידי ברסלב"
אז התפללתי להשם שירחם עליי ויוציא אותי מזה
ושאני גורם, אני גורם בזה ביזיון, חילול השם לברסלב
אז, אז נכנס לי במחשבתי מחשבה תקיפה, כמו שאחד עומד והוא אומר לי דיבורים:
"תכנס לחדר שלך..
ושמה היה לי ארון
"תפתח את הארון ותוציא איזה ספר, איזה ספר שהוא, לא תכוון לשום..
תיתן את היד על ספר ותוציא אותו ותפתח אותו, ותפתח אותו, {כן}
איפה שתפתח, ושמה תמצא רפואה לנפשך"
נו, אז היה לי מחשבה {תקיפה} כזה, אז אמרתי:
"מה, מה, מה אני יכול להפסיד? אני אכנס להחדר ואני אעשה את זה"
נו, נכנסתי לחדר ופתחתי את הארון והוצאתי ספר ופתחתי אותו, והיה שמה..
אוי, יש, יש, יש פה? הו, הו, יש פה, כן
זה הצילום, זה צילום מהפתק
פתחתי את הספר והיה זה החתיכת נייר בתוכו
אני לא שמתי לב להנייר
"הנייר יהיה לי רפואה? מה יהיה לי {...} נייר?"
אז קראתי ההלכה איפה שפתחתי, אולי אני אמצא שמה דיבורים כאלה, שהם יעזרו לי
אז קראתי וזה החיה אותי, אבל כשגמרתי, חזרה המחלה כמו שהייתה
אז נפלתי בדעתי, חשבתי חס ושלום שאין לי..
אין לי שום, שום תקומה, שום תקווה, שום תקנה
אז..
לפני.., רציתי להחזיר את הספר על מקומו
טרם שסגרתי הספר, הבחנתי שיש, שיש פה, שיש שורות כתובות, התחלתי לקרוא
רק התחלתי לקרוא, ראיתי שזה, שזה מעשה פלא
"מאוד היה קשה לי לרדת אליך תלמי..", תכף
ובכלל אני לא יכול לספר אפילו אם הייתי יכול לדבר
מה שהרגשתי, מה בזה ומה {...}
מה שיש בזה אי אפשר לגלות, אי אפשר לספר, אי אפשר לדבר
אבל..
טוב, התחלתי לקרוא, וקראתי אותו כולו עד הסוף קראתי
כמו ש.. תכף כשגמרתי לקרוא, נכנסתי לשמחה כזו ש..

שלא מהעולם הזה, רק מהעולם הבא
שמחה כזו, התחלתי לרקוד ולמחוא כפיים בניגונים כאלה של שמחה
והם מהישיבה שמעו, הם ידעו שאני כל השבוע אני בעצבות
ועכשיו אני, הם שומעים שאני בשמחה כזו מרקד, כן
אז הם, הם אמרו:
"עכשיו הוא בסדר גמור, הוא כבר, יש גושפנקא על ה.. הוא משוגע"
הם נכנסו לחדר והוציאו אותי לחצר ועשו עיגול כל הישיבה
ואני הייתי באמצע ורקדתי, כולם שמחו וכולם התלוצצו ממני:
"המשוגע הוא מרקד"
הכלל הם עמדו כמה שעות, כמה שעות, הם אמרו:
"הוא, הוא לא, הוא לא עייף, אנחנו, אנחנו {...}, אנחנו לא יכולים לעמוד"
הם הלכו כולם, ואני נשארתי ורקדתי כמעט כל הלילה
טוב, ואני מאז, מהלילה הזו, קיבלתי שם בכל העיר.. בטבריה..
אני נכנסתי מהישיבה להעיר, אז כולם אמרו, ידעו שהברסלב זה הוא, הוא כבר נעשה משוגע
ואני.. נו..
וזה הוא, זה הוא הפתק
נו, אני אין לי שום.., אני מספר כמו שהיה, וגם כן עוד לא אומר הכל, רק..
וזה אני יודע, וכן, וכן הרבה
אני הראתי את זה בירושלים ל.. לבעלי מקובלים גדולים בירושלים
[כן]
והם, והם נשתוממו, הם התרגשו מזה כל כך
על כל פנים, אני לא צריך להביא עדים, זה הוא עד, הוא עד על עצמו
רק לראות החתימה של רבינו, עם, עם, עם נקודות
"נ.. נ נח נחמן מאומן"
זהו החתימה, החתימה הזו {...}
רבינו הקדוש בחייו הוא חתם שמו על מכתביו - 'נחמן', 'נחמן'
ופה כתוב "נ נח נחמן נחמן" עם נקודות.. 'מאומן'
זה העולם, כל העולם יודעים "רבי נחמן מברסלב"
וכאן כתוב 'מאומן' בשביל ש.. כי, כי הוא..
[שמה]
שוכן באומן
[באומן]
כן, כן
וגם כן הוא גילה לי, זה שאני לא עשיתי תענית בשבעה עשר בתמוז
אף אחד, אף אחד לא ידע
כן, אני אעשה חילול השם שיגידו חסידי ברסלב אינם מתענים בשבעה עשר בתמוז?
אני, זה היה בסוד, כן
וגם כתוב כאן: "סמן י"ז בתמוז יאמרו שאינך מתענה"
סימן שרק אני, רק אני והשם יתברך ידענו מזה, זה הסימן
וגם כן פה 'בתמוז' עם נקודות, שווא ב', פתח ת', פתח, 'בתמוז'
רק זה..
קודם כל זה החתימה זה, זה התגלות חדש בעולם
כי רבינו הקדוש מדבר ב"ליקוטי מוהר"ן"
שיש שיר 'פשוט, כפול, משולש, מרובע'
שיתגלה לעתיד על ידי משיח צדקנו, שיתגלה לעתיד
[כן]

וכאן הוא מגלה שהשיר הזה 'פשוט, כפול, משולש, מרובע', הוא, הוא, הוא השיר הזה
כן

["בְּנֵי בְּנֵי בְּנֵי"]

"בְּנֵי", הו, הו, כן, עם, עם נקודות

וגם כן עוד אני לא יכול לדבר מכל, מכל, מכל, מכל העניין הזה
מה, מה שאני רואה בזה, "מאוד, מאד היה קשה לי לרדת אליך"
'לרדת אליך' רואים, רואים ירידה, כל השורות ישר, ישר, רק, זה גם כן ישר
אבל 'לרדת אליך'..

[אליך]

הוא יורד למטה

[הוא יורד]

כן, כן, נו, טוב

"מאוד היה קשה לי לרדת אליך"

אם אצל רבינו רבי נחמן היה קשה לרדת אליי, 'לרדת אליך'

זה ירידה, חס ושלום זה נורא מאוד, כן

נו, ותכף הוא מחזק אותי: "תלמידי היקר", "תלמידי היקר"

'תלמידי' בעצמו לא, לא מספיק? "תלמידי היקר"

וגם כן היה יכול בלי "תלמידי היקר"

"לרדת אליך.. להגיד לך כי נהנתי מואד מעבודתך", כן

לא, "תלמידי היקר", הוא מחזק אותי, הוא, הוא..

הוא מעלה אותי מתחת, מעמקי התהום, והוא מעלה אותי לרום גבהי מרומים

"תלמידי היקר"

"להגיד, להגיד לך כי, כי נהניתי, כי נהניתי.."

[מאוד]

"כי נהנתי מאוד מעבודתך ועליך אמרתי"

"נהניתי מאוד מעבודתך" זה דבר אחד

"ועליך אמרתי" זה עוד דבר

זה שני דברים

"ועליך אמרתי", מה אמרתי עליך?

רבינו הקדוש אמר בחייו שיחה:

"האש שלי תוקד עד ביאת המשיח"

ככה הוא אמר, ככה כתוב בספר "חיי מוהר"ן"

ופה הוא מגלה, זה אמרתי, מה שאמרתי "מיין פיעריל...", האש שלי תוקד עד ביאת המשיח"

עליך אמרתי, זה אמרתי עליך

...{{....}}

...שעל ידי {{...}} יבוא, אב"י... ..

יהיה מאיר האור עד ביאת המשיח, 'עליך אמרתי' את זה

"ועליך אמרתי מיין פייר.. האש שלי תוקד עד ביאת המשיח

מיין פיעריל וועט טליען ביז משיח וועט..."

אתה יודע יידיש גם כן?

"מיין פיעריל וועט טליען ביז משיח וועט קומען"

נו, "ועליך אמרתי"

שני דברים, "נהניתי מאוד מעבודתך", "ועליך אמרתי"

אתה יכול להתחזק "חזק ואמץ {...} בעבודתך"

וחתם, זה כבר נחתם, הוא מגלה לי שני דברים

"נהניתי מאוד מעבודתך" "ועליך אמרתי" והוא חותם את זה
זה נגמר, זה, זה הוא המכתב, הוא מודיע לי שני דברים
"נהניתי מאוד מעבודתך"

"ועליך אמרתי מיין פייעריל וועט טלען ביז משיח וועט קומען"
"חזק ואמץ בעבודתך"

אני הייתי, אני, אני נפלתי בדעתי לגמרי, והוא "חזק.."
אם כן, "נהניתי מאוד מעבודתך" "ועליך אמרתי"

אתה יכול להתחזק "חזק ואמץ בעבודתך"

גם כן השורות, אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש
"בעבודתך" זה גם כן שורה אפילו, ואפילו אחד זה, זה שורה, שש
ורבינו הקדוש החתימה הוא על השורה, בשורה
[השביעי]

השביעית, זה שבת, זה הצדיק הוא בחינת שבת

וגם כן יש הסוד, אחר כך "ובזה, ובזה אגלה לך סוד והוא"
סוד, "מלא וגדיש מקו לקו (פ'צ'פ'צ'יה')

זה, זה השם של המלאך של תקיעת, של קריאה, של תקיעת שופר
זה רק זה המילה הוא בכתיבה רגילה שהוא כתב
זה אותיות רש"י, וזה אותיות רגילות ש.. שכותבים בהם
ומכירים שזה כתב יד

[כתב ידו?]

כתב ידו, כן, בשביל, זה רש"י לא, לא, לא יודעים
[קשה לדעת]

אבל זה, זה כתב ידו, כן
{אב"י}

נו, אני, אני לא מבין את זה, את הסוד, "ובחיזוק עבודה תבינהו"
אם אני אחזיק בעבודת השם, "תבינהו"

ועכשיו מגיד, הוא, הוא מגיד לי הסימן, שרק אני ידעתי מזה
כל, כל.. זה היה בסוד, כל אחד לא, לא ידע מזה, כן

הוא מגלה לי "סימן י"ז בתמוז", זה היה מה שהיה

אוי, אוי, אוי, אוי, אוי, ריבוננו של עולם, ריבוננו של עולם
על כל פנים, העיקר הדיבורים, שאנחנו צריכים לגלות ולפרסם
ולמסור נפשנו על עניין הזה

שכל הגאולה תלויה ברבינו רבי נחמן מברסלב, ללמוד ספריו

הוא זה.. כל אות, כל תורה, כל, כל דיבור שלו הוא אור כזה, שהוא מדבר אליך
מדבר מה שאתה צריך, כל העניינים שעוברים עליך, שעברו עליך, שעוברים עליך

וכן לזה וכן זה, וכן כל אחד ואחד, וכן אני, וכל אחד ואחד

וכל דיבור שגילה רבינו הוא כלליות של כל אחד מישראל
מה שעובר עליו ומה שעבר עליו

המחלות שלו והרפואות, לא רק המחלות

הוא, הוא, הוא, הוא מתקן, מטהר ומרפא כל החולים, {כולם}, כל הגרועים שבעולם
שאינן להם שום תקומה, אין להם, כן, שום צדיק לא יכול לעזור להם

אבל רבינו רבי נחמן אמר:

"ואני רופא אותה"

זה הסוף של המעשה של ה'שבעה בעטליר'ס'

אתם יודעים מהמעשה, מהמעשיות? יש לכם מעשיות של רבינו?
[כן]

כן, יש בסוף המעשה של 'שבעה בעטלירס'
בסוף המעשה הזו אומר הבעטליר השישי, הבעטליר השישי סיפר מעשה והוא אמר:
הבת מלכה היא קיבלה כל הכדורים עם כל, עם כל הארסיים, כן, והיא נפלה חלשות
נו, "ואני..", ככה הוא אמר הבעטליר:
"ואני רופא אותה"

זה הולך על כל, על כל עם ישראל, על כל אחד ואחד
"ואני רופא אותה"
{אין אף אחד ...}, כבר {...} היא כבר נפלה, קיבלה כל הכדורים והיא נפלה
"ואני רופא אותה"

רק "אני רופא אותה"
אין, אין מי שיכול לרפאות את זה
זה.. רק, רק אני

אבל זה רבינו הקדוש, הבעטליר אמר: "ואני רופא אותה"
אז רבינו הקדוש גילה על, על עצמו שהוא הבעטליר הזה, שהוא רופא אותה
"ואני.. רופא אותה"
הוא אמר על עצמו
["אני", "ואני"]
כן, 'אני', כן

כן, אנחנו מאושרים, אנחנו כבר יש לנו כל התיקונים והרפואות והישועות שאנחנו צריכים
כל אחד ואחד, על ידי רבינו רבי נחמן, רק רבינו רבי נחמן
הוא השורש של התורה, הוא השורש של האמונה, הוא השורש של כל אחד מישראל
איך שנמצא, באיזה מקום שירד, באיזה מקום שהוא נמצא
הוא, הוא מוציא אותה, הוא מרפא אותו, כן
מה, מה שאי אפשר לרפאות חולה כזה
זה חולה כזה שאין לו, אין לו, אין, אין רפואה למחלה כזה
אבל רבינו רבי נחמן הוא גילה, שהוא כן יכול לרפאות ולתקן הכל, כן, כן, נו..
יש בזה עניינים פלאים נעלמים מאוד
אבל, אבל לא נתגלה בעולם
כי אני זוכר לפני שבעים שנה כשנתקרבתי לרבינו, היה איסור ללמוד ספרי ברסלב
היה איסור ללמוד ספרי ברסלב
אני מצאתי ספר ברסלב ולא ידעתי שזה ברסלב ואני קראתי בזה, אז ראו
"מה אתה עושה? אתה לומד בזה הספר?"
"כן"

אז זה הפעם הראשון ששמעתי שיש ברסלב בעולם
לא שמע.. לא, לא ידעתי שיש ברסלב בעולם, אז ידעתי שיש ברסלב
"אתה לא יודע שזה מספרי ברסלב? אסור לקרוא בזה"
ברוך השם, היום יכולים לקרוא בכל בית כנסת, כן, כל אחד מי שרוצה ללמוד
זה, זה סימונים, סימנים על הגאולה, סימנים שאנחנו עומדים..
שאנחנו לפי, לפי דעתנו, לפי מעשינו אנחנו כבר..
כבר אין, אין, אין שום תיקון לחולים כאלה
אבל כבר היה רבינו רבי נחמן בעולם והוא..
הוא יכול לתקן כל המחלות וכל, שאין שום מקום, שלא יכול לתקן ולרפאות, ו..{..}, כן
אז, אז כשאנחנו שומעים את זה, אז אנחנו צריכים למסור נפשנו
להכניס בלבנו את דיבוריו הקדושים, התורות שלו והתפילות וההלכות
יש ספר "ליקוטי..", ספרים "ליקוטי הלכות", אתה יודע מזה?
["ליקוטי הלכות", ויש..]

{...}, "ליקוטי עצות"
["תפילות" ו"עצות"]
כן, כן, כן, כולם אנחנו צריכים
[רבי נתן הוא כתב ה...]
כן, כן, {..}
אנחנו צריכים להיות בקיא בספר "ליקוטי מוהר"ן", רבינו הקדוש אמר
שצריכים להיות בקיא בזה שיכולים להגיד בעל פה ישר והפוך, אפילו בהפוך, כן
כל כך בקיאות צריכים לזה, כי זה כל חיותינו, כל דיבור הוא כל חיותינו
כל דיבור שלו, אפילו דיבור אחד
ורבינו הקדוש גילה ש.. שהוא מרומז בפסוק, יש פסוק בתנ"ך:
"נ'חל נ'ובע מ'קור ח'כמה"
[....]

והוא ראשי תיבות נחמ"ן
והוא מרומז בזה הפסוק "נ'חל נ'ובע מ'קור ח'כמה"
הוא נובע ונובע, ונובע, מקור חכמה שלא היה, חכמה כזה שלא היה עדיין בעולם
יש לנו תורה, וכל הספרים של כל הצדיקים, וזה השורש של כל התורה
זה עולה על הכל
על ידי זה אנחנו יכולים להתקרב לתורה, לידע לראות אור התורה
בתורה יש, יש הרבה כוחות, יש סם חיים ולהפך, כן
ועל ידי רבינו הקדוש זוכים לראות אור התורה כמו שצריכים
כי יש, יש בזה עניינים נעלמים מאוד
אבל עכשיו אנחנו רואים שכל העולם, אפילו גויים, חכמי הגויים
{באונוברטה}, באוניברסיטה הם מתפללים מאוד על רבינו רבי נחמן מברסלב
אפילו גויים
אני דיברתי עם כמה אנשים שיודעים בזה, מלונדון ומאנגליה ו...
הם מדברים תמיד על רבי נחמן מברסלב, על המעשיות, על, על דיבוריו, כן
ורואים שכל העולם ממשיכים עצמם לרבינו רבי נחמן מברסלב
רואים.. היה הרבה צדיקים בעולם, הבעל שם הקדוש ותלמידיו ו... היה הרבה צדיקים
לא מדברים מאח.. רק רבי.. נשאר לנו...

...מדברים תמיד על רבי נחמן מברסלב, על המעשיות, על, על דיבוריו, כן
ורואים שכל העולם ממשיכים עצמם לרבינו רבי נחמן מברסלב
רואים.. היה הרבה צדיקים בעולם, הבעל שם הקדוש ותלמידיו ו... היה הרבה צדיקים
לא מדברים מאח.. רק רבי.. נשאר לנו, כאילו יש יחיד בעולם, "רבי נחמן מברסלב", כן
ובכן אנחנו העיקר להוציא מזה, שאנחנו צריכים למסור נפשנו
להיות בקיא בדיבוריו הקדושים, אז נזכה ל..

אבל באמונה
יכולים ללמוד אז לא.. להיות יודע, לא {בעיה\רואה} כלום
אם, אם, אם בשביל גאווה "אני ברסלב", כן
בשביל, בשביל, בשביל, רק בשביל גאווה "שהנה אני בקיא ב"ליקוטי מוהר"ן"..
זה.. העיקר ללמוד כדי שנדע ללחום, תכסיסי מלחמה
איך ללחום ולנצח, להכניע את הרע, כן
אוי, אוי, אוי..

נו, השם יתברך ירחם עלינו, ואנחנו צריכים רחמים גדולים
וזה אנחנו, אני והחברים שלי ראינו הרבה מופתים מהשם הקדוש הזה
"נְּנִיחַ נְּנִיחַ נְּנִיחַ מְּנִיחַ מְּנִיחַ מְּנִיחַ"

זה עניין גדול, זה ברסלב
[אז זה ברסלב]
"שושנה יעקב", "שושנה", "שושנת יעקב", המובחר של בית יעקב
"שושנת יעקב.. צהלה ושמחה", לא רק שמחה, "צהלה ושמחה"
[צהלה ושמחה]
"בראותם יחד תכלת מרדכי"
'תכלת מרדכי', מרדכי היהודי, מרדכי הצדיק, מרדכי זה ה..
'תכלת מרדכי'
[..
האור של מרדכי
[ככה זה]
{..
[זה הניצחון של עם ישראל]
אוי, אוי, אוי
[זה הניצחון של עם ישראל על רומא]
[סבא ממשיך לשיר:
"תשועתם הייתה לנצח ותקוותם בכל דור ודור
להודיע, להודיע, להודיע, להודיע, להודיע
שכל קוויך לא יבושו ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך.."]
[זה לא הקול מה שהיה לו פעם, כשהוא היה שר כל העיר הייתה "קולחת"]
...[...]

...הוא רקד בפורים
[בפורים]
ב"להודיע, להודיע, להודיע, להודיע", הוא לא יכול ללכת מהמילה "להודיע"
[סבא ממשיך לשיר:
"להודיע, להודיע, להודיע, להודיע, להודיע, להודיע, להודיע, להודיע
שכל קוויך לא יבושו ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך.."]
זה התחזקות כזה, פורים זה אור, אור של משיח, אור של { . }
[כן, זה מה שכתב רבי נחמן, פורים, פורים וחנוכה]
{ .. }, כן, כן
[פורים וחנוכה]
{אתה יודע כבר}
[רבי..]
{יהיה} עוד הזמן להודיע לכל העו.. להודיע
[לכל העולם]
כן
[באמריקה, לרוסיה, לגורבצ'וב ברוסיה, ל.. ל.. ל.. בסין, בסין יש שמה, בהודו]
{...}
[לגנדי]
הוא מודיע
[אבא, אבל אחר כך אתה לא יכול לנשום]
[אה, טוב]
[יש לו..]
טוב, טוב
...[... ב...]

[...].
[אבא, אולי ה...]

[....].
[ברוך השם, יותר ויותר, יותר ויותר טוב]
[יותר ויותר טוב, נו, רבי, יותר ויותר טוב]
ברוך השם
[רואים שזה.. הם אמרו לפני ארבעה חודשים ש..]
אתם יודעים, אני שמעתי, אני שמעתי מכמה, מיעקב, שהם אומרים
[כן]
שהפתק והקמיעות, אני לא רוצה להגיד מה שהם אומרים
[לא יודעים מה.. {....}, לא יודעים, לא יודעים, {....}, שאלוקים יתן..]
[....]
[שאלוקים יתן הבנה, נו, מה אנחנו יודעים, אנחנו..]
[כל השנה { }]
[ואנחנו מחפשים את הצדיק האמיתי]
הו, הלוואי שנזכה למצוא אותו
[יום ראשון הבא?]
אם מחפשים, מוצאים
[.....]
[יום ראשון הבא]
[נו, אבל..]
אם מחפשים באמת
[והאמריקאים..]
[באמת, אני כל, כל חיי אני חיפשתי את הצדיק האמת]...
[.....] מתי שנוח לכם, עוד שבועיים, עוד שלושה
ומה שכן תכינו לי גם רקע של הסיפור, כל.. לא, אני אכין את זה
כי הם רוצים לכתוב את זה, על מה זה יהיה ועל מה מדובר]
[יש לנו את זה באנגלית]
[על המכתב..]...

[...]. {...} להודיע מה {זה? זה}..
נכנס בנשמתי וזה לא, לא, זה לא יצא ממני לעולם ולעולמי עד
[.....]
[....] {...} אני מחכה, כשאתה רוצה ללכת ביער..]
{..}
[כשאתה רוצה..]
עכשיו אני... אוי
[עכשיו.. עכשיו לא יכול, אנחנו..]
טוב, טוב, טוב, אוי וי...

אוי, אוי, אוי
[עוד קצת חלב?]
רק אני, הגב שלי, אני יודע
[סבא, שלום]

אה, שלום עליכם
 [אהרון, אהרון התקשר אלי]
 נו
 [בשילה, בשילה]
 שילה
 [ביום ראשון יהיה שם ילדים מכיתה א' עד כיתה ו']
 נו
 [ילדים מגיל..]
 ילדים קטנים
 [מגיל 10 עד 12, או 8 עד 12]
 טוב
 [אז כן אנחנו רוצים, אבל הוא אמר לי שנמסור לכם, שאתם תהיו
 תכינו את עצמכם שמדברים עם ילדים]
 מדברים, לדבר עם ילדים?
 [על "סיפורי מעשיות", רבינו הקדוש]
 {...}, נו, השם יתברך {יעזור} לנו דיבורים
 אנחנו בדורות אלו, אנחנו רחוקים לגמרי מכל וכל
 [כן]
 זה האמת
 [כן, כן]
 נו, ואף על פי כן השם יתברך רחמן, "חסדי ה' כי לא תמנו"
 אפילו בדורות אלו, אפילו כמו שאנחנו
 אם אנחנו מבקשים אמת, לא כבוד, לא, לא רודפים, לא רוצים כבוד ולא רודפים אחר הכבוד
 אז זה חש.. גם כן חשבון אפילו בדורות אלו
 אז אנחנו צריכים רק למסור עצמנו להשם יתברך
 שיעזור לנו שנזכה לדבר דיבורי חן, דיברי אמונה
 כי אנחנו רחוקים לגמרי, זה הכל בחסד, הכל באמת והכל בחסד, כן, זה אמת
 [כן, חסד חנים]
 אפילו אנחנו הגדולים, אנחנו, שנדמה לנו שאנחנו רוצים, שאנחנו, שאנחנו.. כן
 אף על פי כן אם אנחנו עושים העניין שלנו בדרך כמו, בדרך קבע, בדרך רגיל
 [כן, כן]
 "טוב להתראות, טוב.. כן"
 אבל, אבל העיקר הוא שהלב יבער כל כך להשם יתברך
 "אולי כשאני אתראה עם לייזר או עם ישראל בער, אולי יצא מזה טובה להתקרב להשם יתברך"
 זה, אם לא בשביל זה, רק בדרך רגיל, {אני}
 [בבקשה, שרון..]
 {.....}
 [בבקשה, תשתו]
 אוי, אוי, אוי..
 [הן עומדים ומדברים אז הצעתי להם..]
 אוי, תביא לי את הכר מ.. מ.. הכר שלי מהראש..
 [....]
 אוי, אני, אני, אני חושב {בזה}, אתמול היה אצלי, {כן}, ציבור גדול
 [ציבור גדול]
 תלמידים הרבה, חסידים הרבה
 [לא, לא, לא, לא, לא, לא..]

ואני באמת אם, אם.. אני באמת, אני באמת
אני לא מסוג הזה לבוא אלי לבקש {בקשה}
[לא, אנחנו רוצים שאנשים..]

אבל אף על פי כן, מה, מה אמרת, אה, טוב, טוב, טוב
טוב שראיתי, אני, אני לא שמת לב, אוי וי
העיקר הוא.. אני, אני זוכר העניין שלי, הקשר שלי עם רבי ישראל
זה היה {.... ...}, אני הייתי..
[מתחדש]

כל הזמן, כל השנים לא יכולתי ממש, לא יכולתי רגע בלי רבי ישראל
לא יכולתי לחיות בלי רבי ישראל
כי היה בנינו קשר כזה ואהבה כזה שהיא מיוחד בעולם, שזה לא, לא רגיל
כי העניין שלנו, אני כל כוונתי לא היה בשביל לתת כבוד לרבי ישראל
כל כוונתי היה..
[להתחדש..]

לחפש, לחפש אולי אני אמצע איזה אור, אולי הוא יכול להביא לי איזה אור
איך, איך לעבוד השם באמת, זה העיקר
וגם כן הוא אותו דבר, הוא לא חפץ בתלמיד כמוני
רק בשביל זה אולי יצליח להאיר בי איזה, איזה ניצוץ מרבינו הקדוש
שיהיה לי טובה בעולם הזה ובעולם הבא, זה היה העיקר כוונתנו ועיקר הקשר שלנו
בשביל זה הצלחנו, שיש לו קיום
כבר יש שבעים שנה מרבי ישראל, {כבר, נו}.. והעניין שלו לא נפסק
הוא, הוא התחיל ממני, התחיל הרבה קודם לפני ממני
אבל זה היה כל, עיקר העבודה שלו, המטרה שלו להשאיר בעולם הזה..
[..]

את האור של רבינו..
[..]

להכניס באנשים
[כן, כן]

כי אלו האנשים יספרו לחברו, {...}, כן
[עולם חדש]

{יהיה לי ואלו} תלמידים, יעשה תלמידים אחרים
וזה היה עיקר הכוונה שלו, לא להרבות כבודו ולפרסם
שיהיה מפורסם - "רבי ישראל, רבי ישראל.."
זה, אדרבא, מצד זה היה צנוע כזה שאין, שאין בעולם צניעות כזה, היה צנוע שלא ידע..
הוא בכה לפני השם יתברך והוא עבד השם בכל כוחו, בכל נפשו ומאודו
כמו שכתוב "בכל לבבכם, ובכל נפשכם"
לא רק הוא אמר, היה רגיל לומר ככה, כן
[אוי, אוי, אוי]

והוא.. אבל גם כן אנחנו אם רוצים להצליח, אז אנחנו צריכים לחפש אמת
בכל עניין, רק אמת

"אני רוצה ללכת ארבע אמות או יותר, בשביל אולי על ידי זה
אזכה לשמוע איזה דיבור שזה יהיה לי טובה לעבודת השם יתברך"
זה עיקר החיות, לא כמו רגיל, רגילים לנסוע לאדמו"ר
[כן, כן, חס ושלום]

אבל, {....}
[ברוך השם לא, אני לא התגדלתי בין חסידים, לא התגדלתי]

אני לא מכיר את המנהגים שלהם, לא גדלתי בין חסידים
 [אני לא מכיר חסידויות]
 אוי וי, אוי, אוי, זה אמת
 ועניין רבינו הוא רק אמת
 עוד פעם, עוד, עוד.. טוב
 {"מתי אני, אני אעשה מופתים"}
 זה..
 [כן, כן]
 זה רק עניין רבינו היא, היא אמת
 היא אמת זך וצח כזה שעדיין לא היה בעולם אמת כזה
 כל הצדיקים הם הולכים בדרכי האמת
 אבל יש אמת, יש, יש {..}, כן
 האמת של רבינו הוא תכלית השלמות שאין שלימות אחריו
 העבודה שלו בעניין, העניין הקשר שלנו עם רבינו
 זה רק אמת, כמו שהייתי עם רבי ישראל
 הוא היה, הוא האמין ברבינו, שבאמת הוא, הוא האמין, כן
 אמונה כוזבית זה לא כלום, אמונה של שקר "אני מאמין"
 אבל זה לא כלום, זה לא שווה כלום, אדרבא זה מזיק, זה, זה לא כלום
 רבינו הקדוש אמר:
 "לפני ביאת המשיח, בדורות האחרונים, יהיה שני קליפות", ככה אומר רבינו
 "קליפה אחת - הכפירה
 לא להאמין לא לתורה, {..} מצוות, {להתקרב באמת} להשם יתברך
 'כפירה', זה קליפה אחת
 והקליפה השנייה - הוא האמונות כוזביות"
 יש שני קליפות, 'כפירה', ו'אמונה, אמונות כוזביות', כן
 אבל שניהם הם קליפות, זה עדיין זה בחינת עמלק
 זה, זה לא.. אין לו קיום ולא יוצא מזה כלום, אדרבא זה מזיק
 ורבינו הקדוש הוא אמונה, אמונה צח כזה שעדיין לא היה בעולם
 שרק הוא יכול להכניס בלבנו התכלית האחרון
 האמת, שהעיקר הוא לעבוד השם, בלי..
 {..}, בלי, בלי רדיפת כבוד ופרסום
 כי עם, עם, עם כבוד ופרסום, אז אין כלום, זה, זה אמונות כוזביות
 זה לא, זה, זה לא אמת
 [אבא..]
 אני זוכר..
 [אתה רוצה כוס תה?]
 אה?
 [לא, לא, אבא, אני לא רוצה לתת את זה]
 אה..
 [הוא ישתה תה, אבא..]
 נו
 [כוס תה?]
 טוב, כוס תה
 [אתה אמרת ככה]
 אולי כוס, כוס
 [בירה?]

קפה? לא, לא, אני שתיתי כבר בירה
[כן]
אני רוצה שיהיה לי הקיבה, {אני לא, אני יודע}, אז חם, חם
[..
קפה, קפה עם חלב, זה בשבילי זה {...}
[אז אני אעשה לך קפה על חלב, כמו שאני עושה תמיד]
לא, לא, לא
[למה?]
קפה עם ח... קפה עם חלב, כמו שעושים קפה
[רגיל]
כן
[טוב]
אוי, רבונו של עולם, אוי, רבונו של עולם
אנחנו, אם אומרים, זוכים לומר "ליקוטי תפילות"
ו"ליקוטי עצות",
"ליקוטי הלכות"
"ליקוטי מוהר"ן"
זה הכל, זה כל תקוותנו וכל חיותנו וכל יהדות שלנו, והכל
[סבא..
הכל, הכל פה {...}
[אני רוצה לעשות וידי דברים]
ואבל, אבל זה תלוי בידינו, זה {פ' בכתבי}, כן
זה יוצא יוצא, יוצא ויוצא מה שאנחנו לא, לא משיגים
אבל הכל תלוי בידינו
הכל תלוי בידינו כפי שאנחנו מוכנים למסור נפשנו לחפש האמת
לא חס ושלוש להיות תקוע בכבוד, ופרסום והבלי עולם הזה
זה, זה הכל לא כלום, לא שווה כלום
אני ראיתי האמת, את רבי ישראל
אני נתגדלתי בין גדולי ישראל
ובוודאי איש, איש כשר, הם היו לומדים תורה והיו כשרים והם רצו, אבל לא להם כלים
"אין אומן בלא כלים"
זה לא היה להם, הם היו מתנגדים, הם היו מתנגדים, אז לא היה להם, לא היה להם כלום
אבל באמת, אם הם היו אנשים כשרים באמת
היו, היו בורחים {מאמונות כזביות ב...} ברבינו הקדוש
והיו זוכים לראות את האור של רבינו ולא היו מתנגדים
כמו שרב מוטל בסוף הוא, הוא {נעשה}, הוא, הוא, הוא ביטל את ההתנגדות
הוא, הוא מפחד, הוא היה איש כשר והוא רצה {...}
אבל בשביל זה השם יתברך ריחם עליו והוא עשה תשובה בחייו
הוא עשה תשובה, תשובה דתשובה, זה {...}, זה תשובה גדולה
כי הוא היה אדמו"ר שלהם, והם כולם היו משוקעים מדור לדור, מדור דור בהתנגדות
ואפילו הוא אמר שהוא לא מתנגד, אז הם לא, בזה הם לא, לא הסתכלו עליו
בדברים אחרים כן, אבל בזה שהוא אמר שהוא לא מתנגד
"מה? מי אתה? היו גדולים כאלה והיו מתנגדים..
והם לא קיבלו ממנו
[הוא ברסלב מה זה?"]
אבל אם הוא היה, היה זוכה, אם הוא היה מחפש אמת

מה זה אמת?
לא בשבילי, הכל, התורה לא בשביל, בשביל כבוד שלי..
[...]
ולא בשביל בני לא בשביל הדורות שלי ולא בשביל ה"שם"
ולא בשביל יהיה... יהיה כבוד וכסף, פרנסה וכסף
כי אצל העולם, כל זמן שחיים, יודעים שהכסף לא כלום
אבל כל זמן שהאדם חי הוא, הוא רוצה כסף, כן, כסף וכבוד, שני דברים
ואי אפשר לצאת מזה רק על ידי ה'בעל תפילה'
הוא מוציא מכסף ומהתאוות ומכל העוונות ומ.. זה עיקר התיקון, כן
ה'בעל תפילה', {זה עלי}
הוא.. אנחנו, אני, אם אני אומר לך או לך?
אני אומר לי, לי בעצמי, אני יודע שאני רחוק מכל זה
רבי ישראל הוא היה רבי ישראל
אבל גם אני הייתי יכול יותר מרבי ישראל, כן, זה רבינו הקדוש הוא..
{וזה אני}... האמת לא מקבל
הוא, כשהוא נותן מתנות, הוא נותן למשהו שהוא מתגעגע, שהוא בוכה, הוא מתגעגע
אז יש לו מ.. הוא נותן מתנות, הוא בא לחתונה והוא נותן מתנות
והם אמרו:
"אם.. איפה לוקחים הבעטליר? איפה לוקחים? איך ל.. איך לוקחים לכאן הבעטליר?
אם הוא היה כאן על החתונה, שבע ברכות..
[...]
היה, היה שמח מאד"
אם הוא היה כאן, היה שמח מאד"
מה זה שמחה?
מה זה השמחה? כסף..
[...]
או כבוד? מה זה שמחה?
השמחה הוא רק אמת זך וצח
אנחנו, יש בעולם כבר הכל מה שאנחנו צריכים, וזה, אבל זה בידינו
מצדו, מצד רבינו הוא מוכן לתת לנו כל המתנות
{כן, כן, כזה, הכל}
יותר מרבי ישראל
אבל זה תלוי, הכל בידינו כפי הרצון, כפי שמוכנים להקריב את..
את כל אשר לנו בשביל השם יתברך
והעיקר הוא לא, לא, לא להשגיח, להסתכל על הבלי עולם הזה, על כל העולם
רק על האמת, האמת הוא רק להתפלל..
לזכות להתפלל להשם יתברך באמונה ובאמת, בתמימות
נו, אבל איך אנחנו, איך, איך מתפללים אנחנו, איך {אתה}, התפילה שלנו, כן
וכל העבודה שלנו, זה, זה עוד לא הגיע אפילו טיפה מן הים ממה שרוצה רבינו
אבל אסור ליפול, ולא לחשוב...

סוף קלטת 22ב